

ผลการใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อความสามารถทางการ
เขียนและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

The Effects of Using the Constructivist Teaching Theory on Writing Abilities and
Satisfaction toward Learning of Mathayom Suksa III Students at Kajonkiat
International School Phuket in, Phuket Province

พิมพ์ชนก ชิพเหล็ก¹ วรณา บัวเกิด² และทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์³

Pimchanok Cheeplek Wanna Baugerd and Tweesak Chindanurak

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ และ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ระยะเวลาในการทดลอง 3 คาบ/สัปดาห์ รวม 6 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จำนวน 6 แผน รวม 18 ชั่วโมง (2) แบบวัดความสามารถทางการเขียน และ (3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent sample) ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้

¹ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการสอนภาษาไทย สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

E-mail: pimchanokcheeplek@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช E-mail : wanna.bau@stou.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช E-mail: tweesakchinda@yahoo.com

* Manuscript received January 22, 2021; revised March 25, 2021 and accepted April 17, 2021

การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ความสามารถทางการเรียน, ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์, ความสามารถทางการเขียน, ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare writing abilities of Mathayom Suksa III students at Kajonkiat International School Phuket before and after being taught by using constructivist teaching theory, and (2) to study the students' satisfaction towards teaching by using constructivist teaching theory.

The sample comprised 20 Mathayom Suksa III students of Kajonkiat International School Phuket, Phuket province during the third semester of the academic year 2019, obtained by cluster sampling. The employed research instruments included (1) learning management plans using the constructivist teaching theory activities, (2) a writing abilities test, and (3) a questionnaire on student's satisfaction towards the constructivist teaching theory. Statistics for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test for dependent sample

Research findings were as follows: (1) the students' post-learning writing abilities were significantly higher than their pre-learning counterpart achievement at the .05 level of significance, and (2) the student's overall satisfaction towards the Constructivist Teaching Theory was at the high level.

Keywords: Learning Ability, Constructivist Theory, Writing Abilities, Satisfaction towards learning, Thai Language

บทนำ

การสื่อสารมีรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการส่งสารและการรับสารซึ่งจะต้องสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยอัตโนมัติ การเขียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารที่คงหลักฐานอ้างอิงไว้ได้ชัดเจน ผลผลิตของการเขียนยังเป็นการแสดงออกถึงความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน ดังนั้น

ผู้เขียนต้องมีความสามารถทางการเขียน และเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2556, หน้า 13) เนื่องจากการเขียนเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้ผู้เขียนเรียบเรียงความคิดได้ดีถ้วน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนมีเวลาคิดไตร่ตรองถ้อยคำ ลำดับความตลอดจนตรวจสอบรูปแบบของการเขียนตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เพื่อให้งานเขียนปราศจากข้อสงสัยและมีประสิทธิภาพ ภาษาเขียนจึงพัฒนาและเป็นประโยชน์มากขึ้น กลายเป็นภาษาสื่อสารที่สำคัญทางวิชาการ ทางธุรกิจ และอื่น ๆ (สถาบันภาษาไทย, 2561, หน้า 3)

การจัดการเรียนรู้ใน โรงเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้กับนักเรียนจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ดังที่กระทรวงศึกษาธิการเห็นถึงความสำคัญจึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งในมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนให้เกิดทักษะการเขียนสื่อสารภาษาไทยได้เต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2558, หน้า 10)

ด้วยเหตุนี้การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาไทยจึงได้รับการปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคน แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพบว่า การจัดการเรียนรู้การเขียนในสถานศึกษาต่าง ๆ ประสบปัญหาในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักเรียนทั้งสิ้น เช่น นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับหลักการเขียนและประเภทของงานเขียนแตกต่างกัน ไม่สามารถเขียนเพื่อสื่อสารถ่ายทอดตามวัตถุประสงค์ได้อย่างชัดเจน และการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้

สภาพปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นกับนักเรียนใน โรงเรียนนานาชาติเช่นกัน การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติ ตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สถานศึกษาดำเนินการจัดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับหลักสูตร Cambridge IGCSE First Language Thai ที่ออกแบบมาเพื่อ นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการเขียนได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และเข้ารับการทดสอบวัดระดับความรู้ความสามารถวิชาภาษาไทยโดยใช้ข้อสอบจากส่วนกลางของหลักสูตร Cambridge IGCSE First Language Thai ซึ่งมีข้อคำถามที่ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้และความสามารถทางการเขียนหลายประเภท เช่น การเขียนย่อหน้า การเขียนเรียงความ การเขียนชีวประวัติ การเขียนประชาสัมพันธ์ การเขียนโฆษณา และการ

เขียนบทความ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนนานาชาติใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร นอกจากนักเรียนไทยและนักเรียนสองสัญชาติแล้ว ยังมีนักเรียนหลากหลายสัญชาติรวมอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน มีพื้นฐานความรู้ภาษาไทยแตกต่างกัน เช่น สัญชาติอังกฤษ ญี่ปุ่น จีน รัสเซีย เป็นต้น นักเรียนต่างมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ได้ใช้ภาษาไทยเฉพาะในคาบเรียนภาษาไทยเท่านั้นและส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารโดยวิธีการพูดและฟังทั่ว ๆ ไป จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการเรียนวิชาภาษาไทยและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการเขียน ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้หลักในวิชานี้ ซึ่งพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเขียน เช่น การเขียนย่อหน้า การเขียนเรียงความ และการเขียนบทความ เป็นต้น อีกทั้งครูยังไม่สามารถเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ ข้อมูลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการเขียนยังไม่บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ตั้งไว้ จึงควรมีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

การจะช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนให้ผู้เรียนได้นั้น ผู้วิจัยเชื่อว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สนับสนุนให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองบนพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิม โดยใช้โครงสร้างทางสติปัญญาที่มีอยู่และแรงจูงใจเป็นพื้นฐาน ซึ่งแนวคิดและหลักการของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำ และ 2) ชี้นำความคิด ซึ่งทั้งสองขั้นนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เดิมของนักเรียน เปิดโอกาสให้ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิม 3) ชี้นำปรับเปลี่ยนแนวความคิด และ 4) ชี้นำความคิดไปใช้ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้น หรือทำกิจกรรมรายบุคคลผ่านกระบวนการคิดสังเคราะห์และนำความรู้ไปใช้ได้จริง และ 5) ชี้นำทบทวนความรู้ เป็นขั้นที่ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนหลังสิ้นสุดการเรียนที่เปลี่ยนไป ซึ่งนักเรียนจะมีบทบาทสำคัญในทุกขั้นตอนการเรียนรู้ (Driver & Oldham : 1986 อ้างถึงใน สุจินต์ วิสวชิรานนท์, หน้า 48) แนวทฤษฎีนี้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้โดยการกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมทบทวนความรู้เดิมเรื่องการเขียน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่เรื่องการเขียนที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในสถานการณ์จริงอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถทางเขียนให้สูงขึ้นและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ ให้ความหมาย และผลิตชิ้นงานใหม่โดยผนวกกับประสบการณ์เดิม แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ (Orientation) 2) ขั้นล้างความคิด (Elicitation) 3) ขั้นปรับเปลี่ยนแนวความคิด (Turning restructuring of ideas) 4) ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of ideas) และ 5) ขั้นทบทวน (Review)
2. ความสามารถทางการเขียนในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ การรวบรวมความรู้ ความคิด และประสบการณ์มาถ่ายทอดโดยการเขียน เสนอเนื้อหาโดยใช้กระบวนการคิดสังเคราะห์เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลให้เกิดเป็นงานเขียน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว

3. ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง สภาพความรู้สึกชอบหรือความพอใจที่เกิดขึ้นของผู้เรียนจากการเรียนรู้โดยปฏิบัติงานหรือกิจกรรม ซึ่งในทางการจัดการเรียนรู้ ครูต้องจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความถนัด ความสนใจ และความเหมาะสมของผู้เรียน ความพึงพอใจต่อการเรียน จึงหมายถึง สภาพความรู้สึกพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรติ นานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียน 43 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีสัญชาติไทยและนักเรียนลูกครึ่งไทย โรงเรียนขจรเกียรติ นานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน โดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนมีผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยใกล้เคียงกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดลอง จำนวน 6 แผน 18 ชั่วโมง โดยใช้เนื้อหาสาระการเรียน จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ การเขียนย่อหน้า การเขียนเรียงความ การเขียนประวัติบุคคล การเขียนประชาสัมพันธ์ การเขียนโฆษณา และการเขียนบทความ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามจุดประสงค์และความตรงตามเนื้อหา ซึ่งได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขและนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.89 – 0.97

2.2 แบบวัดความสามารถทางการเขียน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ข้อ แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ข้อ โดยนำแบบวัดความสามารถทางการเขียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน พิจารณาคูณภาพและความเหมาะสมของแบบวัดความสามารถทางการเขียนตามเกณฑ์ประเมิน ได้ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 2.94 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถทางการเขียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบวัดความสามารถทางการเขียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน ผลการวิเคราะห์คุณภาพเมื่อนำมาหาค่า Cronbach's Alpha ปรากฏว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 และ 0.96 ตามลำดับ

2.3 แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดความพึงพอใจจำนวน 1 ฉบับ จำนวน 15 ข้อ โดยนำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence-IOC) และได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 9 คน จากนั้นนำแบบวัดความพึงพอใจไปนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบความสามารถทางการเขียนก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นบันทึกผลการทดสอบสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จำนวน 6 แผน รวม 18 ชั่วโมง ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 20 คน แผนละ 3 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบความสามารถทางการเขียนหลังเรียน โดยใช้แบบวัดความสามารถทางการเขียน

3.4 สำนววจความพึงพอใจ โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต จากนั้นบันทึกผลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ด้วยการทดสอบค่าที่ประเภท t-test for dependent sample

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ตด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ จำนวนเต็ม 30 คะแนน

คะแนน	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	20	20.52	2.21	25.30*
หลังเรียน	20	26.70	1.76	

*p < .05

จากตารางที่ 1.1 พบว่า ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.21 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ประเภท t-test for dependent sample พบว่า ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติ ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีการทบทวนความรู้เดิม	4.10	0.71	พึงพอใจมาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายหรือเขียนแสดงความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่	4.15	0.87	พึงพอใจมาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดและพิจารณาความคิดเห็นที่แตกต่างของตนเองและผู้อื่น	3.95	0.51	พึงพอใจมาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นการสร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์เดิม	3.85	0.58	พึงพอใจมาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้นักเรียนคิดเป็นระบบมากขึ้น	4.05	0.51	พึงพอใจมาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น			
7. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้แนวคิดและความรู้ใหม่	4.35	0.74	พึงพอใจมาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีการเปรียบเทียบความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	4.25	0.55	พึงพอใจมาก
9. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.95	0.75	พึงพอใจมาก
10. สื่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น	4.20	0.52	พึงพอใจมาก
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนในการปฏิบัติที่เหมาะสม	4.20	0.83	พึงพอใจมาก
12. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและกระตุ้นความสนใจ	3.95	0.88	พึงพอใจมาก

13. กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถทางการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.15	0.67	พึงพอใจมาก
14. การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	4.30	0.73	พึงพอใจมาก
15. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.20	0.76	พึงพอใจมาก
รวม	4.10	0.67	พึงพอใจมาก

จากตารางพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจสูงที่สุดคือ ข้อ 7.กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้แนวคิดและความรู้ใหม่ ($\bar{X} = 4.35$) รองลงมาคือ ข้อ 14. การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ ($\bar{X} = 4.30$) และข้อที่ระดับความพึงพอใจต่ำสุดคือ ข้อ 4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นการสร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์เดิม ($\bar{X} = 3.85$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อความสามารถทางการเขียนและความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.21 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.76 เนื่องจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนในครั้งนี้ มุ่งเน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่

เกี่ยวกับการเขียนด้วยตนเอง ซึ่งอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กันเพื่อผลิตงานเขียน รวมทั้งใช้สื่อการเรียนรู้ที่ตรงกับความถนัดและความสนใจตลอดจนการจัดการเรียนรู้โดยมีจุดประสงค์เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนหลากหลายรูปแบบ ดังตัวอย่างใบความรู้และแบบฝึกทักษะในแผนการจัดการเรียนรู้เช่น การเขียนย่อหน้า การเขียนเรียงความ และการเขียนบทความ เป็นต้น นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะการเขียนผ่านขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เริ่มขั้นตอนด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิมของตนเอง แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมชั้นจนเกิดเป็นความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง นักเรียนได้ทำกิจกรรมทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และในขั้นตอนสุดท้ายนักเรียนจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์หลังจบการจัดการเรียนรู้ทุกกิจกรรมการพัฒนาความสามารถทางการเขียน

บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ คือผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เป็นผู้นำเสนอสถานการณ์ปัญหาหรือโจทย์ที่นำไปสู่ความขัดแย้งกับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียน ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้และบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นและเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ได้นำเสนอความรู้เดิมของตนเอง รับฟังความรู้ใหม่จากเพื่อน ทั้งนี้การออกแบบการเรียนรู้และนำเสนอความรู้ใหม่ตามรูปแบบที่ระบุในกิจกรรมการเรียนรู้ มีกิจกรรมการอภิปรายแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นนำ (Orientation) ขั้นล้วงความคิด (Elicitation) ขั้นปรับเปลี่ยนแนวความคิด (Turning restructuring of ideas) ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of ideas) ขั้นทบทวน (Review) ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 1) ขั้นนำ (Orientation) ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมอย่างหลากหลายตามความเหมาะสมของเนื้อหาและรูปแบบการเขียนเพื่อส่งเสริมการใช้ความรู้เดิมของนักเรียน ขั้นที่ 2) ขั้นล้วงความคิด

(Elicitation) ผู้วิจัยเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ต่อมาคือ ขั้นที่ 3) ขั้นปรับเปลี่ยนแนวความคิด (Turning restructuring of ideas) นักเรียนจะมีโอกาสร่วมกันแลกเปลี่ยนและนำเสนอความรู้หรือประสบการณ์เดิม เรียนรู้ผ่านสื่อเช่น ใบความรู้ แบบฝึกทักษะ เกม ที่ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมและจัดทำขึ้นทั้งที่เป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม เพื่อนำไปสู่ขั้นที่ 4) ขั้นนำความคิดไปใช้ (Application of ideas) นั่นคือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแสดงความรู้และประสบการณ์ใหม่ของตนเอง นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ความรู้ใหม่ เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีการเรียนรู้ทักษะการเขียนเรียงความจากเรื่องที่ตนสนใจ และในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 นักเรียนศึกษาชีวประวัติของบุคคลสำคัญแล้วนำมาเรียบเรียงเป็นงานเขียนของตนเอง เป็นต้น จากนั้นขั้นสุดท้ายของการจัดการเรียนรู้คือ 5) ขั้นทบทวน (Review) เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อเปรียบเทียบความรู้เดิมและความรู้ใหม่ด้วยวิธีต่าง ๆ ทักษะการเขียนที่เหมาะสมจะนำไปปรับใช้กับทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผลดีควรเป็นงานเขียนที่เรียบเรียงจากประสบการณ์ของผู้เขียน เช่น การเขียนเรียงความและการเขียนบทความ เนื่องจากนักเรียนต้องมีความรู้เป็นข้อมูลพื้นฐานจึงจะเป็นงานเขียนที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้

ในระหว่างการทดลองช่วงแรกผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในขั้นทบทวนความรู้เดิม นักเรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เดิมร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้เลย เพราะไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคยกับภาพหรือเรื่องราวที่ครูนำมาเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนย่อหน้า นักเรียนบางส่วนไม่รู้จักสถานที่ในภาพที่เป็นสื่อ ทำให้ไม่สามารถแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ครูจึงจัดหาสื่อรูปภาพเพิ่มเติมเพื่อทบทวนประสบการณ์ความรู้เดิมของนักเรียน วิธีการนี้ผู้วิจัยทดลองใช้จริงกับกลุ่มทดลองแล้วประสบผลสำเร็จเพราะนักเรียนเกิดความเข้าใจเชื่อมโยงความรู้ได้ ปฏิบัติกิจกรรมในขั้นการจัดการเรียนรู้ต่อไปได้

การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ทั้ง 5 ชั้นนี้ เปิดโอกาสให้นักเรียน ทบทวนความรู้เดิมของตนเองและแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อค้นหาแนวคิดหรือ ความรู้ใหม่ ๆ ประกอบกับการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสร้างความรู้ใหม่ที่ใช้สื่อการจัดการ เรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ทดลองใช้ความรู้ที่ ได้รับในบทเรียนสร้างผลงานการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจได้ ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในบทเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตาม แนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่สนับสนุนว่า ความรู้และการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บุคคลสร้างขึ้น ได้ด้วยตนเองและเรียนรู้ได้โดยการมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนกับผู้อื่น อาศัยการบูรณาการ ระหว่างความรู้เดิมและประสบการณ์เชิงสัมผัสที่ได้รับใหม่ เป็นความรู้ของตนเองที่ผู้อื่น จะไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้ได้ (นวพร จินานา, 2554, หน้า 17) ทั้งนี้ในการจัดการเรียนรู้ การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเป็นประสบการณ์ที่สามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของ นักเรียนและปรับให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่ซึ่งถือเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย มี ประสิทธิภาพ และสนับสนุนการสร้างความรู้ด้วยตนเองมากกว่าการรับรู้ มุ่งเน้นการสร้าง ความรู้ใหม่ของแต่ละบุคคลอย่างเหมาะสม โดยการปรับตัวผ่านประสบการณ์ใหม่ให้เกิด ความสัมพันธ์กับความรู้เดิมแล้วเกิดเป็นความรู้ใหม่ นอกจากนี้ พิมพันธ์ เดชะคุปต์, หน้า 23 กล่าวว่า การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางปัญญาผ่านการจัดสภาพการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งปัญญา (Cognitive conflict) เป็นสภาวะที่ประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับสิ่งเดิมที่มีอยู่ จึงทำให้ ผู้เรียนมีโอกาปรับข้อมูลใหม่ให้เข้ากับสิ่งเดิมที่มีอยู่ ความรู้ใหม่จะเชื่อม โยงกับ ประสบการณ์เดิมและนำไปสู่การสร้างโครงสร้างใหม่ทางปัญญา (Cognitive restructure) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชนาธิป พรกุล (2554, หน้า 73 – 75) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ตาม ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ โดยการรับประสบการณ์ใน สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งใช้โครงสร้างทางปัญญา (Schema) หรือความรู้เดิมเป็นที่เก็บข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกัน นำข้อมูลที่มีจำนวนมากมาจัดใหม่ให้เป็นระบบที่มีความหมาย มีลำดับ ขั้นตอนที่ถูกจัดระเบียบมาเป็นอย่างดี ซึ่งในแต่ละบุคคลมีโครงสร้างทางปัญญาจำนวนนับ ไม่ถ้วนอยู่ในสมอง มีประโยชน์ในการเข้าใจข้อมูลหรือสถานการณ์มากขึ้น ในส่วนของ

การจัดการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนเรื่องใหม่ ครูควรนำโครงสร้างทางปัญญาเดิมมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เช่น การตอบคำถามท้ายบทเรียนหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์จึงเป็นความรู้ใหม่ที่มีโครงสร้างมาจากสิ่งที่เพิ่งได้รับการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ โดยผสมกับความรู้อื่นๆ และความเข้าใจและประสบการณ์เดิม นักเรียนจะสามารถเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์จึงทำให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนสูงขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุติพร อัสวโสรธรรม (2555, หน้า 35) หทัยชนันท์ กานต์การันยกุล (2556, หน้า 49) และ ละมัย แก้วสวรรค์ (2558, หน้า 24)

2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจจรเกียรตินานาชาติภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับ พึงพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ข้อที่มีระดับความพึงพอใจสูงที่สุดคือ ข้อ 7.กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้แนวคิดและความรู้ใหม่ รองลงมาคือ ข้อ 14. การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ และข้อที่มีระดับความพึงพอใจต่ำสุดคือ ข้อ 4. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นการสร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์เดิม เท่ากับ 3.85 เพราะในแผนการจัดการเรียนรู้ต้น ๆ นักเรียนมีความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน ครูต้องอาศัยการใช้สื่อที่มาจากสภาพแวดล้อมที่ทุกคนคุ้นเคยมาใช้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เพิ่มเติม เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้และพื้นฐานเดิมเกี่ยวกับการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายหรือเขียนแสดงความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดและพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนที่แตกต่างกันของตนเองและผู้อื่น เน้นการสร้างงานเขียนใหม่ ๆ โดยให้นักเรียนคิดและถ่ายทอดด้วยการเขียนอย่างเป็นระบบมากขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้แนวคิดและความรู้ใหม่ในการผลิตงานเขียน มีการเปรียบเทียบความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เวลาในการทำกิจกรรมการเขียนแต่ละครั้งมีความเหมาะสม เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและรูปแบบการ

เขียนได้ดียิ่งขึ้น ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนมีความเหมาะสม มีรูปแบบหลากหลาย กระตุ้นความสนใจ ที่สำคัญคือ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถทางการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และสามารถนำวิธีการเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้

การที่นักเรียนได้สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองและสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานการเขียนและกล้าแสดงความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน กระบวนการนี้จึงนำมาสู่ความรู้สึกพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Herzberg et al (pp. 113 – 115) ที่ได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory โดยกล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ (1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และ (2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานและมีหน้าที่ให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นความพึงพอใจจึงมีส่วนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเทพ กฤษมาณีต (2553, หน้า 73 – 74) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา ศิลปศึกษา สาระทัศนศิลป์ เรื่อง ทัศนธาตุ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก รู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินที่ได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์จึงส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ในระยะแรกครูควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมกับสิ่งใหม่ที่ได้รับ

1.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ควรเลือกใช้สื่ออย่างหลากหลาย ตรงตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยผลการจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในวิชาภาษาไทย

2.2 ควรศึกษาวิจัยผลการจัดการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับนักเรียนในระดับชั้นประถมปลายและมัธยมปลาย เพื่อเป็นทางเลือกในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

จตุพร อัสวโธวรรณ. (2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยการจัดประสบการณ์ตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. คุษฎีนิพนธ์ปรัชญา คุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด ทฤษฎีและการนำไปใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2556). *ทักษะการเขียนภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวพร ชินานา. (2554). *การศึกษาความสามารถในการคิดสังเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบการสอนตามแนวความคิดคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist)*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.

พรเทพ ถฤษมนานิต. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาศิลปศึกษา สาระทัศนศิลป์ เรื่อง ทัศนธาตุ ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ของ*

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเชิงเพ็งวิทยา จังหวัดอุดรธานี 4.

วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ละมัย แก้วสวรรค์. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันภาษาไทย. (2561). บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 4. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.

สุจินต์ วิสวธีรานนท์ (2544). Constructivism กับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. ใน พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (บรรณาธิการ) การเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเมนท์.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2558). หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับโรงเรียนในระบบ ประเภทนานาชาติ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

หทัยชนันท์ กานต์การันยกุล. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมการออกแบบทางศิลปะด้วยสมุดร่างภาพตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ซึ่ม เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Herzberg, F. (1959). *The motivation to work*. New York: John Wiley.